

Sygn. akt I Ca 273/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Nowaczyński

Sędziowie: SO Aleksandra Ratkowska (spr.)

SO Teresa Zawistowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Danuta Gołębiewska

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2014 r. w Elblągu

na rozprawie

sprawy z wniosku W. C., K. C., A. K. – Z., J. F., J. G., K. G., B. M., Z. M., A. M., E. J. i J. J.

z udziałem G. F., A. K., W. K., A. D., Z. H., M. H., E. R., Z. R., R. K., M. K., E. G., R. G. i E. D.

o zezwolenie na dokonanie czynności dotyczącej rzeczy wspólnej

na skutek apelacji uczestnika W. K.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Ostródzie

z dnia 19 maja 2014 r. sygn. akt I Ns 165/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w Ostródzie do ponownego rozpoznania pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I Ca 273/14.

UZASADNIENIE

W. C., K. C., A. K.-Z., J. F., J. G., K. G., B. M., Z. M., A. M., E. J., J. J. wnieśli o wyrażenie zgody na dokonanie czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu nieruchomością wspólną, a stanowiącą drogę dojazdową do działek rekreacyjnych, położonych w miejscowości M. gmina G., polegających na usunięciu drzew i krzewów, wyrównaniu nawierzchni i jej utwardzeniu oraz wykonaniu prac przygotowawczych do montażu instalacji elektrycznej, sieci wodno – kanalizacyjnej na potrzeby wszystkich właścicieli działek.

Uzasadniając żądanie wnioskodawcy wskazali, iż posiadają (...) części udziałów we współwłasności nieruchomości - działki nr (...) położonej w M., która stanowi drogę wewnętrzną na użytek właścicieli przylegających do niej działek rekreacyjnych. Droga wewnętrzna jest nieprzejezdna, porośnięta krzewami i młodymi drzewami, grząska, nierówna i błotnista i dlatego wnioskodawcy podjęli inicjatywę doprowadzenia drogi do stanu używalności.

Uczestnik J. K. nie wyraził zgody na wykonanie wskazanych prac, a pozostali współwłaściciele nie ustosunkowali do wniosku.

Pismem z dnia 04 marca 2014 roku wnioskodawcy sprecyzowali wniosek wskazując, iż prace mają być wykonane na części drogi stanowiącej główny wyjazd na drogę publiczną M. - T., na odcinku do 100 metrów bieżących przy szerokości 6 m i polegać mają na usunięciu krzewów i drzew samosiejek w wieku do 4- 5 lat, wyrównaniu terenu, jego utwardzeniu, zagęszczeniu, ubiciu oraz wyprofilowaniu pobocza drogi, wykonaniu prac przygotowawczych do przeprowadzenia instalacji energii elektrycznej, instalacji wodno - kanalizacyjnej.

Sąd Rejonowy w Ostródzie postanowieniem z dnia 19 maja 2014r. zezwolił wnioskodawcom W. C., K. C., A. K.-Z., J. F., J. G., K. G., B. M., Z. M., A. M., E. J. i J. J. na dokonanie na koszt wszystkich współwłaścicieli stosownie do ich udziałów po cenach rynkowych, na nieruchomości położonej w M. na działce o numerze ewidencyjnym (...), dla której V Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Ostródzie prowadzi księgę wieczystą nr (...), prac niezbędnych do przystosowania tej działki do sposobu jej korzystania określonego jako droga dojazdowa. Prace mają być wykonane na części drogi stanowiącej główny wyjazd na drogę publiczną M.-T., a prostopadłej do tej drogi, na odcinku do 100 metrów bieżących przy szerokości 6 m i polegać mają na usunięciu krzewów i drzew samosiejek w wieku do 5 lat, wyrównaniu terenu, jego utwardzeniu, zagęszczeniu, ubiciu oraz wyprofilowaniu pobocza drogi. Zezwolił wnioskodawcom na przeprowadzenie na nieruchomości prac przygotowawczych do przeprowadzenia instalacji tak zwanych mediów, to jest energii elektrycznej, wody i kanalizacji. Wszystkie prace mają być wykonane zgodnie z prawem i ze sztuką budowlaną. Ponadto Sąd Rejonowy oddalił wniosek wnioskodawców o zasądzenie kosztów postępowania.

Postanowienie zapadło na podstawie następujących ustaleń, wniosków i przepisów prawa:

Właściciel działki o numerze ewidencyjnym (...)położonej w M.od 1975 roku, dla której Sąd Rejonowy w Ostródzie V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...), Skarb Państwa - Agencja Własności Rolnej dokonał w latach 1998 – 2006 jej podziału na mniejsze nieruchomości, które oznaczył numerami ewidencyjnymi od (...)do (...); wszystkie działki były działkami rolnymi. Działki o numerach ewidencyjnych od (...)do (...) zostały sprzedane, jako działki rekreacyjne, zaś działka o numerze ewidencyjnym (...)została sprzedana, każdemu z nabywców działek rekreacyjnych w odpowiednim udziale, z przeznaczeniem na drogę dojazdową.

W dniu 04 listopada 2005 roku Rada Gminy G.podjęła uchwałę, zatwierdzającą miejscowy plan ogólnego zagospodarowania przestrzennego (...)obręb M., gmina G., który określił, iż działka o numerze ewidencyjnym (...)została przeznaczona na cele drogi dojazdowej wewnętrznej, zaś pozostałe działki o numerach od (...)do (...)zostały przeznaczone pod zabudowę rekreacji indywidualnej wolnostojącej.

W dniu 30 października 2008 roku W. i A. K. nabyli od Skarbu Państwa Agencji Nieruchomości Rolnych niezabudowaną działkę nr (...) o powierzchni 6142,00 m² oraz udział w działce (...) położone w M. za znaczą cenę.

Działka numer (...) w okolicy głównego wyjazdu na drogę publiczną M. – T., na odcinku około 100 metrów bieżących jest nieprzejezdna, porośnięta samosiejkami krzewów i młodych drzew w wieku do 5 lat, grząska, nierówna i błotnista, co pozostawało bezsporne.

Istota problemu sprowadza się do podjęcia decyzji w sprawie wykonania prac zmierzających do utwardzenia części działki numer (...) położonej w M. i przystosowania jej do pełnienia funkcji drogi dojazdowej oraz do wykonania prac przygotowawczych do montażu instalacji elektrycznej i wodno - kanalizacyjnej. Wnioskodawcy chcieliby mieć możliwość wjazdu na swoje posesje graniczące z działką nr (...), a stanowiącą drogę wewnętrzną oraz przeprowadzić prace przygotowawcze do montażu tzw. mediów, na co uczestnicy nie wyrażają zgody.

Z uwagi na brak uregulowania przez współwłaścicieli w drodze umowy sposobu wykonywania zarządu wspólną działką, zastosować należało zasady zarządu przewidziane w ustawie, co wymagało stwierdzenia czy czynności opisane we wniosku należą do czynności zwykłego zarządu czy też do czynności przekraczających zwykły zarząd. Kodeks

cywilny nie definiuje tych pojęć, pozostawiając to doktrynie i orzecznictwu. Według utrwalonego poglądu przez czynności zwykłego zarządu rozumie się wszelkie czynności mające na celu utrzymanie rzeczy w dotychczasowym stanie, załatwianie bieżących spraw związanych ze zwykłą eksploatacją rzeczy i zachowaniem jej w stanie niepogorszonym. Pozostałe czynności, które się w tych granicach nie mieszczą, należą do czynności przekraczających zwykły zarząd (por. J. Ignatowicz (w:) Komentarz, t. I, 1972, s. 511 i n., uchwała SN z dnia 19.04.2002 roku, III CZP 18/2002). Ocena, czy czynność należy do czynności zwykłego zarządu, czy też przekracza te granice, powinna być dokonywana w konkretnych okolicznościach faktycznych, nie jest bowiem możliwe przyjęcie jednolitego kryterium ich rozgraniczenia. Przyjąć należy, że czynności zwykłego zarządu stanowi przede wszystkim bieżące administrowanie nieruchomością. Natomiast czynnością przekraczającą zakres zwykłego zarządu jest między innymi przeprowadzenie inwestycji, które mają na celu zwiększenie użyteczności innej nieruchomości (uchwała SN z dnia 19.04.2002, III CZP 18/02, wyrok WSA z dnia 02.04.2004, IV SA 3785/02, wyrok NSA z dnia 19.06.2012, II OSK 511/11).

Inwestycje, które chcą wykonać na nieruchomości wspólnej wnioskodawcy wiążą się ze znacznymi kosztami i zmierzają do zmiany funkcji działki oraz do przystosowania działki oznaczonej dotychczas, jako nieruchomość rolna do aktualnego sposobu jej użytkowania – droga dojazdowa przekraczają zakres zwykłego zarządu. Zgodnie z art. 199 kc do zbycia rzeczy oraz innych czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu wymagana jest zgoda wszystkich współwłaścicieli. W razie braku zgody na dokonanie czynności przekraczającej zwykły zarząd ustawodawca przyznaje współwłaścicielom, których udziały wynoszą co najmniej połowę, żądanie rozstrzygnięcia przez Sąd. Wnioskodawcy prezentują większość posiadając udziały w nieruchomości wspólnej w wysokości (...) części, zatem przysługiwało im uprawnienie określone w art. 199 kc.

Przedmiotowa działka została w 2005 roku ujęta w miejscowym planie ogólnego zagospodarowania przestrzennego (...) obręb M., jako działka na cele ulicy dojazdowej wewnętrznej. Droga ta pomimo takiego jej przeznaczenia nie została urządzona. Działka została sprzedana w udziałach nabywcom działek z nią graniczących, a przeznaczonych pod zabudowę rekreacji indywidualnej, wolnostojącej. Tym samym sprzedawca przerzucił na nabywców obowiązek poniesienia kosztów urządzenia wewnętrznej drogi dojazdowej i uzbrojenia w instalacje kanalizacji sanitarnej, wodnej, elektrycznej. Wnioskodawcy w toku postępowania wykazali gospodarcze znaczenie wykonania wskazanych prac i udowodnili, że w wyniku dokonania tych czynności pozostali współwłaściciele nie będą pokrzywdzeni, a wręcz zostaną wzbogaceni, bowiem urządzenie drogi i uzbrojenie terenu zwiększy wartość wszystkich graniczących z przedmiotową działką nieruchomości. Decydujące znaczenie ma interes gospodarczy nieruchomości sąsiadujących z działką o numerze (...), a nie tej działki, gdyż przedmiotowa działka służy współwłaścicielom wyłącznie do ułatwienia korzystania z innych nieruchomości (droga wspólna), a wymieniona we wniosku inwestycja ma na celu zwiększenie użyteczności działek sąsiednich. Tym samym podnoszone przez uczestnika W. K. takie okoliczności jak brak środków finansowych na pokrycie części kosztów związanych z planowanymi pracami na działce nr (...) i fakt zbędności tych prac dla jego nieruchomości, nie mogły mieć decydującego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Fakt, iż przedmiotowa nieruchomość, jako droga dojazdowa jest dla uczestnika W. K. zbędna, gdyż jego nieruchomość ma zapewniony dojazd do drogi publicznej z innej strony oraz to, że nie potrzebuje on tej działki do uzbrojenia swojej nieruchomości bowiem jest ona już uzbrojona, nie uzasadnia oddalenia wniosku. Interes ekonomiczny współwłaściciela mniejszościowego nie może przeważać nad uzasadnionym interesem większości współwłaścicieli, którzy w drodze inwestycji zmierzają do zwiększenia użyteczności innych nieruchomości.

Mając powyższe na uwadze w oparciu o cyt. przepis art. 199 kc. Sąd orzekł jak w pkt. I postanowienia.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 1 kpc.

Uczestnik W. K. wniósł apelację od tego postanowienia zarzucając mu:

1/ naruszenie prawa materialnego

- art.195 kc w zw. z art.140 kc poprzez uznanie, że w zakres obowiązków

współwłaściciela wchodził świadczenia finansowe na rzecz innego współwłaściciela polegające na ulepszaniu rzeczy wspólnej;

- art.199 kc poprzez uznanie, że wnioskodawcy mają większość udziałów we współwłasności rzeczy wspólnej, podczas gdy W. K. i A. K. są współwłaścicielami udziału wynoszącego 83/100 części we współwłasności działki nr (...);

2/ naruszenie prawa procesowego, które miało wpływ na treść orzeczenia

- art.321§1 kpc w zw. z art.13§2 kpc poprzez orzeczenie o zobowiązaniu uczestników niepopierających wniosku do sfinansowania inwestycji żądanych przez wnioskodawców mimo, że tego rodzaju żądanie nie zostało zawarte we wniosku;

- art.325§ kpc poprzez sformułowanie treści postanowienia w sposób niedookreślony, a mianowicie określenie, że mają wnioskodawcy wykonać prace stosownie do ich udziałów na koszt wszystkich współwłaścicieli stosownie do ich udziałów „po cenach rynkowych”, że mają usunąć „krzewy i drzewa samosiejki w wieku do pięciu lat”, co oznacza, że najistotniejsza część postanowienia została pozostawiona do rozstrzygnięcia wnioskodawcom;

3/ niewyjaśnienie wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy poprzez nieprzeprowadzenie oględzin ani dowodu z opinii biegłego na okoliczność stanu przedmiotu postępowania, w szczególności faktu, iż sąd upoważnił wnioskodawców do wykonania czynności, które są już wykonane.

W uzasadnieniu apelacji skarżący podniósł, iż zgodnie z aktem notarialnym umowy kupna udziału w przedmiotowej nieruchomości jest on wraz z żoną właścicielem w (...)części, wobec czego wnioskodawcom nie przysługiwała legitymacja do wystąpienia z wnioskiem na podstawie art.199 kc. Przedstawił argumentację w zakresie braku jego interesu w dokonaniu prac objętych wnioskiem i wskazywał na wynikające z nich znaczne koszty, których nie jest w stanie ponieść.

Wnioskodawcy domagali się oddalenia apelacji i zasądzenia na ich rzecz od skarżącego uczestnika kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja uczestnika W. K. skutkowałą uchyleniem zaskarżonego postanowienia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu z uwagi na to, iż w części zarzuty, na których została ona oparta, wymagały podzielnia, a nadto w ocenie Sądu Okręgowego nie doszło do rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji istoty sprawy, co uniemożliwiło wydanie orzeczenie merytorycznego.

W pierwszej jednak kolejności odparcia wymaga zarzut skarżącego nakierowany na brak legitymacji wnioskodawców do wystąpienia z wnioskiem inicjującym niniejsze postępowanie z punktu widzenia dysponowania przez nich większościowym pakietem udziałów, o którym mowa w art.199 kc. Jakkolwiek z treści umowy sprzedaży zawartej aktem notarialnym 30 października 2008r. Rep.A nr(...)wynika, iż Agencja Nieruchomości Rolnej Oddział Terenowy w O.pozna działką nr (...)sprzedała małżonkom K.udział (...) części w działce nr (...)to wskazać należy, iż zgodnie z treścią księgi wieczystej nr (...)Sądu Rejonowego w Ostródzie udział W. K.i A. K.w prawie własności nieruchomości – działki nr (...)w M.wynosi (...)na prawach wspólności ustawowej. Za całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w sprawie, w szczególności z treści załączonych umów sprzedaży udziałów we wskazanym prawie na rzecz innych uczestników zasadnie można domniemywać, iż w omawianym akcie notarialnym doszło do zwykłej omyłki w zakresie udziału skarżącego i jego żony w prawie własności działki nr (...), ale to odnotować należy jedynie na marginesie. Decydujące znaczenie ma bowiem w omawianej kwestii treść art.3 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o księgach wieczystych i hipotece (t.j.Dz.U. 2013.707 – u.k.w.h) stanowiącego, iż domniemywa się, że prawo jawne z księgi wieczystej jest wpisane zgodnie z rzeczywistym stanem prawnym. Przepis ten wyraża zasadę jawności materialnej, która polega na tym, że księga wieczysta ujawnia stan prawny nieruchomości, dla której jest prowadzona. W zasadzie jedynym sposobem wzruszenia domniemania prawnego z art. 3 u.k.w.h. jest powództwo o uzgodnienie stanu prawnego nieruchomości ujawnionego w księdze wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, oparte na art. 10 u.k.w.h., a to nie miało miejsca. Wpis w dziale II księgi wieczystej prowadzonej dla przedmiotowej nieruchomości ma w tym stanie rzeczy charakter wiążący, co skutkuje bezzasadnością zarzutu, iż wniosek nie jest wyrazem woli większości współwłaścicieli.

Z mocy art.199 kc w razie braku zgody na dokonanie czynności przekraczającej zwykły zarząd rzeczą wspólna ustawodawca przyznaje współwłaścicielom, których udziały wynoszą co najmniej połowę, żądanie rozstrzygnięcia przez sąd; rozstrzygnięcie sądu zastępuje brakującą zgodę części współwłaścicieli. Sąd, rozpatrując wniosek współwłaścicieli o wyrażenie zgody na dokonanie czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu, powinien wziąć pod uwagę cel zamierzonej czynności oraz interes wszystkich współwłaścicieli. Zamierzona czynność powinna więc mieć swoje uzasadnienie gospodarcze i nie powinna prowadzić do pokrzywdzenia któregokolwiek ze współwłaścicieli. Ustawa nie zawiera katalogu czynności przekraczających zwykły zarząd, ani nawet nie wymienia przykładowych czynności tego rodzaju. Co do zasady przyjmuje się, że przekraczają zakres zwykłego zarządu czynności rozporządzenia (zbycia i obciążenia) rzeczą wspólną, zmiana przeznaczenia rzeczy, a nawet utrwalonego sposobu gospodarowania, inwestycje współwłaścicieli itp. (por. Z.K. Nowakowski (w:) System..., s. 413; J. Ignatowicz, Prawo..., s. 132; S. Rudnicki, Komentarz..., s. 241-242; E. Skowrońska-Bocian (w:) Kodeks..., s. 475). Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu pierwszej instancji co do tego, iż objęte wnioskiem czynności przekraczają zwykły zarząd nieruchomością wspólną. Mimo, że działka nr (...) stanowi w pewnym sensie rolę służebną, pomocniczą w odniesieniu do korzystania przez jej współwłaścicieli ze stanowiących ich własność działek rekreacyjnych, to sposób, w jaki ma ona zostać urządzona będzie – przy uwzględnieniu wniosku – prowadził do jej utrwalonej „przebudowy” poprzez uzbrojenie i dokonanie określonych nakładów materialnych. Jak się wskazuje we wniosku wskutek dokonania określonych w nim czynności dojdzie do zwiększenia użyteczności tej działki, jak i działek współwłaścicieli. Potrzeba gospodarcza wynikająca z usprawiedliwionego interesu większości współwłaścicieli ma w takim wypadku znaczenie decydujące i wyprzedzające mniejszościowy interes skarżącego, bez naruszenia art.195 kc.

Nie można natomiast było odeprzeć tych zarzutów apelanta, które odnosiły się do niewyjaśnienia wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Dość jednoznaczna wydaje się jedynie kwestia doprowadzenia wspólnej działki do stanu pozwalającego na jej wykorzystanie zgodnie z przeznaczeniem wynikającym z uchwały Rady Gminy G.z dnia 4 listopada 2005 roku, zatwierdzającej miejscowy plan ogólnego zagospodarowania przestrzennego (...)obręb M., gmina G., który określił, iż działka o numerze ewidencyjnym (...)została przeznaczona na cele drogi dojazdowej wewnętrznej, zaś pozostałe działki o numerach od (...)do (...) zostały przeznaczone pod zabudowę rekreacji indywidualnej wolnostojącej. Przy takich ustaleniach planu doszło do sprzedaży przez Agencję Nieruchomości Rolnych działek rekreacyjnych na rzecz wnioskodawców i uczestników, co jasno zostało ujęte w umowach. Już jednak prezentowane w toku postępowania

stanowiska zainteresowanych oraz złożone do akt zdjęcia nasuwają wątpliwości co do zakresu ewentualnych prac, jakie należałoby wykonać, aby zapewnić przejezdność drogi i to zarówno z uwagi na fakt, iż część prac (w szczególności wycinka drzew i krzewów) zostało już wykonanych, jak i z punktu widzenia zastosowania do utwardzenia i wyprofilowania drogi określonych materiałów. Zwrócić należy w tym kontekście uwagę na to, iż uczestnik W. K. postulował dokonanie oględzin nieruchomości wspólnej, do której to kwestii Sąd Rejonowy nie ustosunkował się. Jeszcze bardziej złożonym jest problem „przeprowadzenia prac przygotowawczych dla tzw. mediów”, która w istocie pozostała w ogóle nie wyjaśniona. Docelowo mamy tu do czynienia z zamiarem właścicieli działek rekreacyjnych uzbrojenia tych działek w sieć wodociągowo-kanalizacyjną, jednakże potrzeba i zakres prac, które musiałyby w związku z tym zostać wykonane na działce wspólnej nie zostały właściwie określone ani przez sąd ani przez wnioskodawców. Przede wszystkim wskazać należy, iż rozstrzygnięcie w tym przedmiocie ogranicza się do udzielenia wnioskodawcom zezwolenia na dokonanie prac na części działki wspólnej – „części drogi stanowiącej główny wyjazd na drogę publiczną M.-T., a prostopadłej do tej drogi, na odcinku 100 metrów bieżących przy szerokości 6 m (...)”; co nie tylko nie lokalizuje opisanego odcinka w terenie (w odniesieniu do mapki k.206 można jedynie domniemywać, że może chodzić o cały odcinek „drogi” prostopadły do drogi publicznej, ale nie można wykluczyć, iż jest to tylko jego wycinek), ale również nie daje odpowiedzi na pytanie jaki cel miałyby „uzbrojenie” działki na tak ograniczonym odcinku, bez dalszego przebiegu określonych sieci i urządzeń na długim odcinku działki wspólnej, równoległym do drogi publicznej. Ocena potrzeby gospodarczej i celu wskazanych we wniosku nakładów w kontekście interesów współwłaścicieli nie może być dokonana bez wyjaśnienia tej kwestii. Przypomnieć należy, iż powierzchnia działki wspólnej nr (...) wynosi 8,321 m², a wskazana w orzeczeniu Sądu Rejonowego jej część, na której mają być przeprowadzone prace, to tylko 600 m², co mogłoby oznaczać, iż dokonane zgodnie z upoważnieniem uzbrojenie zawiśnie w próżni. Na tym etapie postępowania nie zostało ujawnione, czy na pozostałej części działki wspólnej jakiegokolwiek urządzenia przesyłowe zostały już urządzone i w tym kierunku w pierwszej kolejności zmierzać musi postępowanie dowodowe. W zależności od kształtu sprecyzowanego wniosku i wyjaśnień zainteresowanych co do wskazanych kwestii będzie zachodziła potrzeba zgłaszania i podejmowania czynności dowodowych, co dotyczyć musi zarówno samej zasady przeprowadzenia prac na działce wspólnej, jak i - przynajmniej ramowo - ich wartości. Nie można bowiem nie zgodzić się ze skarżącym, iż enigmatyczne sformułowanie zaskarżonego postanowienia pozostawia osobom upoważnionym zbyt duży margines swobody, w tym np. wybór określonych materiałów budowlanych, co może teoretycznie prowadzić do poniesienia kosztów prac - finalnie obciążających przecież wszystkich współwłaścicieli zgodnie z art.207 kc - ponad uzasadnioną potrzebę.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na podstawie art.386§1 kpc w zw. z art.13§2 kpc.